

**A Jaya Letchumi a/p KK Kuttan lwn Pengarah Negeri Jabatan
Insolvensi Malaysia (Cawangan Negeri Sembilan)**

**B MAHKAMAH TINGGI (IPOH) — SAMAN PEMULA NO
24NCVC-117-10 TAHUN 2013
CHE MOHD RUZIMA PK
2 JUN 2014**

C *Kebankrapan — Pegawai pemegang harta — Tindakan terhadap
— Tindakan bagi deklarasi bahawa harta plaintif telah disita secara salah oleh
pegawai pemegang harta sebagai milikan kepada orang yang bankrap — Sama
ada tindakan patut dimulakan di Mahkamah Kebankrapan — Sama ada
tindakan perlu dibawa atas nama Ketua Pengarah Insolvensi dengan merujuk
kepada nama orang yang bankrap — Akta Kebankrapan 1967 ss 83, 86(1) &
91(1) — Kaedah-Kaedah Kebankrapan 1969 k 88*

E Plaintiff telah menyewa satu peti simpanan dengan Bank OCBC di Teluk Intan atas namanya dan juga anak saudaranya, Sathumathavan a/l Kalatharan sebagai penyewa bersama. Peti simpanan tersebut digunakan bagi menyimpan barang kemas. Suatu perintah penerimaan dan perintah penghukuman telah dijatuhkan terhadap Sathumathavan ('si bankrap'). Atas arahan defendan, pihak bank telah menggantung hak plaintif untuk akses kepada peti simpanan tersebut. Plaintiff mengatakan bahawa kesemua barang kemas yang ada di dalam peti simpanan adalah miliknya dan tidak ada satu pun kepunyaan si bankrap. Namun begitu defendan masih membuat keputusan untuk menyita 50% barangan di dalam peti simpanan tersebut. Oleh kerana takut akan kehilangan barang kemas tersebut, plaintif telah secara terpaksa membeli balik separuh daripada barang kemas yang hendak disita tersebut dengan harga RM61,235. Tidak berpuas hati dengan tindakan defendan tersebut plaintif memfailkan saman pemula yang mana plaintif telah memohon relief dalam bentuk perintah deklarasi bahawa barangan di dalam peti simpanan tersebut adalah milik plaintiff sepenuhnya dan tuntutan ganti rugi bagi menuntut kembali wang yang telah dibayar bagi menebus barang kemas yang disita oleh defendan. Defendan telah mengemukakan dua bantahan awal seperti berikut: (i) bahawa sekiranya plaintif ingin memulakan apa-apa tindakan terhadapnya berhubung pentadbiran harta bankrap, plaintif hendaklah memulakan tindakan tersebut di Mahkamah Kebankrapan seperti mana kuasa di bawah s 91(1) Akta Kebankrapan 1967 ('Akta 360') dan k 88 Kaedah-Kaedah Kebankrapan 1969 serta di bawah s 86(1) Akta 360; dan (ii) bahawa defendan hendaklah didakwa dengan nama rasmi Ketua Pengarah Insolvensi bagi harta Sathumathavan a/l Kalatharan, si bankrap seperti mana yang diperuntukkan di bawah s 83 Akta 360. Defendan juga telah memohon untuk membatalkan

saman pemula plaintif di bawah A 18 k 19(1)(a) atau (b) atau (d) A
Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012.

Diputuskan, menolak bantahan awal dan permohonan untuk membatalkan saman pemula:

- (1) Perkataan yang digunakan di dalam s 86 Akta 360 adalah berbentuk pilihan. Plaintif 'boleh memohon' dan sekiranya niat penggubal undang-undang hendak menjadikan permohonan itu mandatori, sudah tentulah peruntukan plaintif 'hendaklah memohon' digunakan (lihat perenggan 19). B
- (2) Berkenaan dengan persoalan yang timbul sama ada mahkamah tertakluk kepada proviso s 41 Akta Relief Spesifik 1950 ('Akta 137'), tuntutan plaintif bukanlah hanya memohon perintah deklarasi semata-mata. Selain daripada permohonan bagi perintah deklarasi, plaintif turut menuntut kerugian bagi mendapat balik wang yang telah dibayar kepada defendan. Mahkamah ini sememangnya berbidang kuasa untuk mempertimbangkan relief seperti apa yang dituntut oleh plaintif di dalam saman pemula tersebut (lihat perenggan 22). C
- (3) Plaintif adalah pihak ketiga yang tidak ada kaitan langsung dengan tindakan bankrap. Cuma secara kebetulan plaintif ada dinamakan bersama dengan si bankrap semasa menyewa peti simpanan di bank. Plaintif yang merupakan *stranger* dalam tindakan kebangkrapan yang telah difailkan terhadap orang lain boleh mengambil tindakan atau memulakan guamannya terhadap defendan melalui saman pemula bagi membuat tuntutan di bawah suatu peruntukan undang-undang yang lain, selain dari Akta 360. Mahkamah mempunyai bidang kuasa serentak bagi memutuskan perkara mengenai hak plaintif di bawah Akta 137 (lihat perenggan 23–24). D
- (4) Asas tindakan plaintif adalah terhadap keputusan defendan yang dikatakan telah menafikan haknya ke atas harta kepunyaannya sendiri. Jelasnya tindakan plaintif bukanlah berdasarkan tindakan dalam satu kes kebangkrapan. Oleh itu defendan boleh diambil tindakan atas nama rasmi jawatan semasa keputusan tersebut dibuat tanpa merujuk kepada nama si bankrap dan peruntukan s 83 Akta 360 adalah tidak terpakai dalam tuntutan ini (lihat perenggan 25). E

[English summary

The plaintiff had rented a safe deposit box with OCBC Bank in Teluk Intan under her name and her nephew's name, Sathumathavan a/l Kalatharan as the joint tenant. The safe box was used to store jewelries. An acceptance order and a sentencing order was imposed upon Sathumathaven ('the bankrupt') upon the order of the bank, the plaintiff's right to access the safe box was suspended. The plaintiff argued that all the jewelries in the safe box belonged to her and I

- A** none actually belonged to the bankrupt. However, the defendant affirmed its decision to forfeit 50% of the items in the said safe box. Fearing for the loss of her jewelries, the plaintiff had to buy half of the jewelries which were about to be forfeited, in the sum of RM61,235. Dissatisfied with the defendant's action, the plaintiff filed this originating summons where she applied for relief in the form of a declaration order that the item in the safe box belonged to her solely and for the claim of damages for the return of money paid to redeem for the jewelries forfeited by the defendant. The defendant raised two preliminary objections as the following: that if the plaintiff wanted to initiate any actions against him in relation to the bankrupt's property, the plaintiff must initiate the action in the bankruptcy court as prescribed by s 9(1) of the Bankruptcy Act 1967 ('Act 360') and r 88 of the Bankruptcy Rules 1969 and under s 86(1) of Act 360; and that the defendant must be charged under his official capacity as the Director of Insolvency for the property of Sathumathavan a/l Kalatharan, the bankrupt, as provided under s 83 of Act 360. The defendant also applied for the striking out of the plaintiff's originating summons under O 18 r 19(1)(a) or (b) or (d) of the Rules of Court 2012.

Held, dismissing the preliminary objection and the application to strike out originating summons:

- E** (1) The word used in s 86 of Act 360 was available in options. The plaintiff 'could apply' and if the intention of the legislature was to make the application mandatory, the provision would have been read as 'must apply' (see para 19).
- F** (2) In relation to the question of whether the court was subjected to proviso s 41 of the Specific Relief Act 1950 ('Act 137'), the plaintiff was not applying for a declaration order only. Aside from application for a declaration order, the plaintiff also claimed for losses for the recovery of money paid to the defendant. The court had the jurisdiction to consider the relief as claimed by the plaintiff in the originating summons (see para 22).
- G** (3) The plaintiff was a third party who had no direct relation to the bankrupt's action. It was by coincidence that the plaintiff was named together with the bankrupt when renting the safe box in bank. The plaintiff, who was a stranger in the bankruptcy action which was filed against someone else, could take an action or initiate a suit against the defendant through originating summons to make a claim under a different provision of law, aside from Act 360. The court had concurrent jurisdiction to decide on the plaintiff's right under Act 137 (see paras 23–24).
- H**
- I** (4) The ground of the plaintiff's suit was against the defendant who had allegedly denied her right to her own property. It was clear that the plaintiff's action was not based on a bankruptcy action. Hence, the

defendant could be taken action against under his official capacity when the decision was made without having to refer the bankrupt's name and s 83 of Act 360 was not applicable in this claim (see para 25).]

A

Nota-nota

Untuk kes berkenaan tindakan terhadap pegawai pemegang harta, lihat 1(2) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2014 Reissue) perenggan 3486.

B

Kes-kes yang dirujuk

Caxton (Kelang) Sdn Bhd v Susan Joan Labrooy & Anor [1988] 2 MLJ 604; [1987] CLJ (Rep) 504 (dirujuk)

C

Ellis v Silber (1872) 8 Ch App 83, CA (dirujuk)

Mohan Singh; Ex parte The Official Assignee, Re [1940] 1 MLJ 268; [1940] 1 LNS 85 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

D

Akta Kebankrapan 1967 ss 83, 86, 86(1), 91(1)

Akta Relief Spesifik 1950 s 41

Kaedah-Kaedah Kebankrapan 1969 kk 88, 188

Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 A 18 k 19(1)(a), (b), (d)

E

Kamaruzaidah (Peguan Persekutuan, Jabatan Insolvensi Negeri Sembilan) bagi pihak plaintif.

Surendran all K Sreetharan (S Surendran & Co) bagi pihak defendan.

Che Mohd Ruzima PK:

F

PENGENALAN

[1] Melalui saman pemula ini plaintif memohon kepada mahkamah untuk relief-relief berikut:

G

- (a) suatu deklarasi bahawa barangan di dalam peti simpanan deposit yang disewa atas nama plaintif dan si bankrap adalah dimiliki sepenuhnya oleh plaintif;
- (b) suatu deklarasi bahawa defendan secara salah telah meletak hak ke atas 50% daripada barangan yang terkandung dalam peti simpanan deposit yang disewa di atas nama plaintif dan si bankrap;
- (c) suatu deklarasi bagi defendan secara salah telah meletakkan beban untuk membuktikan bahawa barangan dalam peti simpanan deposit tersebut di atas plaintif;
- (d) suatu deklarasi bahawa defendan secara salah telah menjual balik 50% daripada barangan yang terkandung di dalam peti simpanan deposit tersebut kepada plaintif;

H

I

A (e) bahawa defendan membayar balik plaintif RM61,235 (Ringgit Malaysia Enam Puluh Satu Ribu Dua Ratus Tiga Puluh Lima) yang merupakan 50% daripada nilai keseluruhan barangan dalam peti simpanan deposit tersebut yang dirampas oleh defendan;

B (f) kos; dan

(g) apa-apa atau lain relief difikirkan suai manfaat oleh mahkamah mulia ini.

C [2] Bantahan awal telah dikemukakan oleh pihak defendan di awal pendengaran saman pemula dan defendan kemudiannya memfailkan suatu permohonan untuk membatalkan saman pemula plaintif bertarikh 21 Oktober 2013 dan affidavit sokongan plaintif bertarikh 18 Oktober 2013 di bawah A 18 k 19(1)(a) atau (b) atau (d) Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012.

D FAKTA RINGKAS TINDAKAN

E [3] Plaintif telah menyewa satu peti simpanan dengan Bank OCBC di Teluk Intan di atas nama beliau dan juga anak saudaranya, Sathumathavan a/l Kalatharan sebagai penyewa bersama. Peti simpanan tersebut digunakan bagi menyimpan barang kemas.

F [4] Suatu perintah penerimaan dan perintah penghukuman telah dijatuhkan terhadap Sathumathavan ('si bankrap') di Mahkamah Tinggi Seremban atas petisyen RHB Leasing Sdn Bhd pada 16 Februari 2011.

G [5] Pada 23 Mei 2011 pihak bank telah memaklumkan plaintif bahawa penyewa bersama telah bankrap dan di atas arahan defendan, pihak bank telah menggantung hak plaintif untuk akses kepada peti simpanan tersebut.

H [6] Plaintif setelah itu telah mengatakan bahawa pihaknya telah banyak kali memberi penjelasan bahawa kesemua barang kemas yang ada dalam peti simpanan adalah miliknya dan tidak ada satu pun kepunyaan si bankrap.

I [7] Pada 9 Ogos 2011, defendan telah meminta plaintif mengemukakan bukti bahawa semua barang kemas dalam peti simpanan tersebut adalah kepunyaannya. Plaintif telah mengemukakan penjelasan melalui surat pada 12 September 2011 dengan mengatakan barang kemas di dalam peti simpanan adalah miliknya peninggalan pusaka mendiang ibu dan suami. Plaintif turut mengemukakan sesalinan surat akuan bersumpah yang diikrarkan oleh si bankrap bertarikh 24 Ogos 2011 yang menegaskan barangan di dalam peti simpanan tersebut bukan miliknya.

[8] Namun begitu defendan masih membuat keputusan untuk menyita 50% barangan di dalam peti simpanan dengan alasan plaintif gagal membuktikan tuntutanannya. A

[9] Pada 10 November 2011 pihak defendan telah membuat penilaian ke atas barangan yang ada di dalam peti simpanan. Oleh kerana takut akan kehilangan barang kemas tersebut, plaintif telah terpaksa membeli balik separuh daripada barang kemas yang hendak disita tersebut dengan harga RM61,235. B

[10] Tidak berpuas hati dengan tindakan defendan tersebut plaintif memfailkan saman pemula ini. Sementara itu pihak defendan telah mengemukakan bantahan awal di atas persoalan undang-undang dan kemudiannya memfailkan permohonan untuk membatalkan saman pemula dengan mengguna pakai alasan dan penghujahan yang sama. C D

[11] Mahkamah telah menolak bantahan awal dan permohonan untuk membatalkan saman pemula yang dikemukakan defendan dengan alasan berikut.

HUJAHAN PIHAK DEFENDAN (PEMOHON) E

[12] Bantahan awal defendan berasaskan kepada dua persoalan undang-undang. Persoalan pertama mengenai bidang kuasa mahkamah dan persoalan kedua pula adalah mengenai pihak yang dinamakan sebagai defendan. F

[13] Mengenai bidang kuasa, defendan berhujah bahawa sekiranya plaintif ingin memulakan apa-apa tindakan terhadapnya berhubung pentadbiran harta bankrap, plaintif hendaklah memulakan tindakan tersebut di Mahkamah Kebankrapan seperti mana kuasa di bawah sub-s 91(1) Akta Kebankrapan 1967 [Akta 360] ('Akta 360') dan k 88 Kaedah-Kaedah Kebankrapan 1969 serta di bawah sub-s 86(1) Akta yang sama. G

[14] Berkaitan dengan persoalan kedua, dihujahkan bahawa defendan hendaklah didakwa dengan nama rasmi Ketua Pengarah Insolvensi bagi harta Sathumathavan a/l Kalatharan, si bankrap seperti mana yang diperuntukkan di bawah s 83 Akta 360. H

HUJAHAN BALAS PLAINTIF I

[15] Bagi persoalan pertama yang dibangkitkan, plaintif sebaliknya berhujah bahawa tindakan terhadap defendan adalah berasaskan proses pemula di mana relief yang dipohon adalah untuk perintah deklarasi dan

A tuntutan ganti rugi dengan cara mendapat kembali wang yang telah secara salah disita oleh defendan. Plaintiff bukannya seorang yang bankrap tetapi hanya pihak ketiga dan mengambil tindakan terhadap defendan yang telah secara salah mengambil haknya. Dengan itu plaintiff tidak perlu terikat dengan bidang kuasa Mahkamah Kebankrapan.

B [16] Dihujahkan selanjutnya bahawa Mahkamah Kebankrapan tidak ada kuasa untuk mengeluarkan perintah seperti mana yang dipohon pihak plaintiff berdasarkan peruntukan yang sedia ada dalam undang-undang kebangkrapan.

C [17] Mengenai persoalan kedua pula, adalah dihujahkan bahawa tindakan plaintiff adalah berasingan dari tindakan kebangkrapan yang berkaitan dengan harta si bankrap. Sekiranya ada kesilapan dalam menamakan defendan sekali pun, ianya adalah satu kesilapan yang bukannya disengajakan dan tidak menyebabkan keraguan kepada pihak yang hendak dituntut serta permohonan boleh dibuat bagi meminda nama defendan berdasarkan kaedah mahkamah.

D

KEPUTUSAN

E *Bidang kuasa*

[18] Pihak defendan telah merujuk kepada beberapa peruntukan di dalam Akta 360 bagi menafikan tindakan plaintiff membawa tuntutannya melalui saman pemula. Berhubung dengan pentadbiran harta si bankrap, defendan mengatakan plaintiff hendaklah memulakan tindakannya di Mahkamah Kebankrapan yang mempunyai kuasa di bawah sub-s 91(1) Akta 360. Untuk memudahkan rujukan, peruntukan tersebut adalah seperti berikut:

F

Section 91 General power of bankruptcy courts

G (1) Subject to this Act, the court, under its jurisdiction in bankruptcy, shall have full power to decide all questions of priorities and all other questions whatsoever, whether of law or fact, which may arise in any case of bankruptcy coming within the cognizance of the court, or which the court deems it expedient or necessary to decide for the purpose of doing complete justice or making a complete distribution of property in any such case.

H Defendan juga merujuk kepada peruntukan k 188 Kaedah-Kaedah Kebankrapan 1969 yang memperuntukkan kaedah berikut:

Rule 188 Claims to property in hands of Official Assignee to be determined in summary way on summons

I When any property of any kind shall be seized or otherwise taken possession of by the Official Assignee under any interim receiving order, receiving order, or order of adjudication, and such property is claimed by any person other than the debtor, such claim may be determined by the Court in a summary way upon a summons to decide the title to such property to be taken out by such claimant against the Official

- Assignee or by the Official Assignee against such claimant. Provided always that the Court may, on the hearing of such summons, make such order for the trial and determination of the rights of the parties as it shall think expedient, and for the custody or sale in the meanwhile of the property in dispute, and the costs thereof. A
- Di samping itu, s 86 Akta 360 memperuntukkan peruntukan mengenai rayuan terhadap keputusan defendan juga dirujuk: B
- Section 86 Appeal to court against Director General of Insolvency
- If the bankrupt or any of the creditors or any other person is aggrieved by any act or decision of the Director General of Insolvency, he *may apply* to the court, and the court may confirm, reverse or modify the act or decision complained of and make such order in the premises as it thinks just. C
- [19] Daripada peruntukan undang-undang yang dinyatakan di atas, terutamanya s 86 Akta 360, adalah tidak dinafikan bahawa Mahkamah Kebankrapan mempunyai bidang kuasa bagi menentukan persoalan yang menjadi pertikaian di antara plaintiff dan defendan. Plaintiff boleh merayu terhadap keputusan defendan menyita separuh dari nilai barang di dalam peti simpanan yang disewa bersama si bankrap dengan pihak bank di atas kapasitinya sebagai orang yang terkilan dengan keputusan tersebut. Itu sekiranya plaintiff ingin mengemukakan rayuan. Saya berpandangan bahawa perkataan yang digunakan di dalam s 86 Akta 360 adalah berbentuk pilihan. Peruntukan ‘... or any other person is aggrieved by any act or decision of the Director General of Insolvency, he may apply to the court, ...’ jelas menunjukkan plaintiff ‘boleh memohon’ dan sekiranya niat penggubal undang-undang hendak menjadikan permohonan itu mandatori, sudah tentulah peruntukan plaintiff ‘Kendaklah memohon’ digunakan. Sekiranya permohonan dibuat, Mahkamah Kebankrapan bolehlah sama ada mengesah, mengakas atau mengubah keputusan yang dipertikaikan tersebut. Itulah bidang kuasa yang diberikan undang-undang kepada Mahkamah Kebankrapan. D E F G
- [20] Berbalik kepada permohonan saman pemula plaintiff, pihak plaintiff telah memohon relief dalam bentuk perintah deklarasi dan tuntutan ganti rugi. Plaintiff memohon, di antara lainnya ialah untuk perintah deklarasi bahawa barangan di dalam peti simpanan yang disewa atas nama plaintiff dan si bankrap adalah dimiliki sepenuhnya. Oleh itu plaintiff menuntut ganti rugi dari defendan dengan menuntut kembali wang yang telah dibayar bagi menebus barang kemas yang disita oleh defendan. Undang-undang membolehkan pemilik harta memulakan suatu guaman terhadap mana-mana orang yang menafikan hak miliknya itu. Seksyen 41 Specific Relief Act 1950 (‘Akta 137’) di bawah Bab VI bertajuk *Declaratory Decrees* telah memperuntukkan: H I
- Discretion of court as to declaration of status or right

- A** 41 Any person entitled to any legal character, or *to any right as to any property, may institute a suit against any person denying, or interested to deny, his title to the character or right*, and the court may in its discretion make therein a declaration that he is so entitled, and the plaintiff need not in that suit ask for any further relief: provided that no court shall make any such declaration where the plaintiff, being able to seek further relief than a mere declaration or title, omits to do so.
- B**

[21] Dalam kes *Caxton (Kelang) Sdn Bhd v Susan Joan Labrooy & Anor* [1988] 2 MLJ 604; [1987] CLJ (Rep) 504, Hakim Siti Normah (pada masa itu) setelah merujuk kepada buku *Declaratory Order*, Edisi kedua yang ditulis oleh PW Young membuat keputusan berikut:

- C** PW Young in his book on 'Declaratory Orders', (2nd Ed) defines a declaratory judgment as one that does not involve a cause of action in the usual sense and that six factors must be present before there can be a declaratory order. These are
- D** (1) there must exist a controversy between the parties.
- (2) the proceedings must involve a 'right'.
- (3) the proceedings must be brought by a person who has a proper or tangible interest in obtaining the order, which is usually referred to as 'standing' or locus standi.
- E** (4) the controversy must be subject to the court's jurisdiction.
- (5) the defendant must be a person having a proper or tangible interest in opposing the plaintiff's claims.
- F** (6) the issue must be ripe, ie it must not be of academic interest, hypothetical or one whose resolution would be of no practical utility.

All these six conditions are met by the facts of this case and there is therefore no merit to the defendants' contention that the plaintiff's claims cannot be maintained.

- G** Berdasarkan kepada peruntukan undang-undang tersebut, dan prinsip kes yang diputuskan di atas, saya berpandangan bahawa plaintif boleh memulakan suatu guaman terhadap defendan bagi mendapat perintah deklarasi dan perintah susulan bagi mendapat kembali wang yang dibayar kepada defendan tersebut.

- H** [22] Persoalan yang timbul adalah sama ada pihak mahkamah tertakluk kepada proviso s 41 Akta 137 yang memperuntukkan 'Provided that no court shall make any such declaration where the plaintiff, being able to seek further relief than a mere declaration or title, omits to do so?' Setelah saya meneliti tuntutan pihak plaintif saya berpandangan bahawa tuntutan plaintif bukanlah hanya memohon perintah deklarasi semata-mata. Selain daripada permohonan bagi perintah deklarasi yang barang kemas di dalam peti simpanan bank adalah milik plaintif sepenuhnya, plaintif turut memohon perintah deklarasi bagi mahkamah mengisytiharkan defendan telah secara salah meletakkan beban
- I**

pembuktian ke atas pemilikan barang-barang kemas tersebut dan juga defendan telah secara salah menjual separuh dari barang kemas tersebut kepada plaintif serta plaintif turut menuntut kerugian bagi mendapat balik wang yang telah dibayar kepada defendan tersebut. Mahkamah ini sememangnya berbidang kuasa untuk mempertimbangkan relief seperti apa yang dituntut oleh plaintif di dalam saman pemula tersebut.

[23] Selain daripada itu, saya juga berpandangan bahawa plaintif adalah pihak ketiga yang tidak ada kaitan langsung dengan tindakan bankrap. Cuma secara kebetulan plaintif ada dinamakan bersama dengan si bankrap semasa menyewa peti simpanan di bank. Kes yang dirujuk peguam plaintif iaitu *Re Mohan Singh; Ex parte The Official Assignee* [1940] 1 MLJ 268; [1940] 1 LNS 85 secara jelas menggambarkan sikap mahkamah apabila berdepan dengan tuntutan pihak ketiga dalam kes kebangkrutan. Setelah merujuk kepada keputusan Lord Selborne dalam kes *Ellis v Silber* (1872) 8 Ch App 83, McElwaine CJ membuat pemerhatian berikut:

... But jurisdiction or no jurisdiction they have leaned strongly against deciding the liability of a stranger to a bankruptcy in bankruptcy proceedings.

In *Ellis v Silber* LR 8 Ch App 83 Lord Selborne said:

That which is to be done in bankruptcy is the administration in bankruptcy. The debtor and the creditors, as the parties to the administration in bankruptcy, are subject to that jurisdiction. The trustees or assignees, as the persons intrusted with that administration, are subject to that jurisdiction. The assets which come to their hands and the mode of administering them are subject to that jurisdiction; and there may be, and I believe are, some special classes of transactions which, under special clauses of the Acts of Parliament, may be specially dealt with as regards third parties. But the general proposition, that whenever the assignees or trustees in bankruptcy or the trustees under such deeds as these have a demand at law or in equity as against a stranger to the bankruptcy, then that demand is to be prosecuted in the Court of Bankruptcy, appears to me to be a proposition entirely without the warrant of anything in the Acts of Parliament, and wholly unsupported by any trace or vestige whatever of authority.

In *Ex parte Musgrave, Re Woods* LR 10 Ch Div 94 James LJ said: 'A man who is merely said to be a debtor to the estate of a bankrupt cannot be brought compulsorily into a Court of Bankruptcy.'

[24] Oleh itu, saya berpandangan bahawa plaintif yang merupakan *stranger* dalam tindakan kebangkrutan yang telah difailkan terhadap orang lain boleh mengambil tindakan atau memulakan guamannya terhadap defendan yang mana telah menafikan haknya tersebut melalui saman pemula bagi membuat tuntutan di bawah suatu peruntukan undang-undang yang lain, selain dari Akta 360. Walaupun seperti yang telah saya sebutkan sebelum ini bahawa Mahkamah Kebankrutan mempunyai bidang kuasa dalam menentukan

A perkara yang dipertikaikan oleh plaintif melalui bidang kuasa rayuan di bawah s 86 Akta 360, saya berpandangan bahawa mahkamah ini juga mempunyai bidang kuasa serentak (*concurrent jurisdiction*) bagi memutuskan perkara mengenai hak plaintif tersebut di bawah Akta 137 berdasarkan peruntukan undang-undang sedia ada dan prinsip kes yang telah diputuskan di atas.

B *Pihak-pihak*

[25] Pihak defendan juga telah membangkitkan persoalan mengenai pihak yang dinamakan dalam tindakan. Dikatakan bahawa defendan sepatutnya didakwa atas nama rasmi Ketua Pengarah Insolvensi bagi harta Sathumathavan a/l Kalatharan, si bankrap, seperti mana yang diperuntukkan di bawah s 83 Akta 360. Merujuk kepada persoalan ini, asas tindakan plaintif adalah terhadap keputusan defendan yang dikatakan telah menafikan haknya ke atas harta kepunyaannya sendiri. Jelasnya tindakan plaintif bukanlah berdasarkan tindakan dalam satu kes kebangkrutan. Oleh itu saya berpandangan bahawa defendan boleh diambil tindakan di atas nama rasmi jawatan semasa keputusan tersebut dibuat tanpa merujuk kepada nama si bankrap dan peruntukan s 83 Akta 360 adalah tidak terpakai dalam tuntutan ini.

E KEPUTUSAN

[26] Berdasarkan kepada alasan-alasan yang telah dinyatakan tersebut, saya memutuskan untuk menolak bantahan awal pihak defendan di atas persoalan undang-undang dan dengan itu juga menolak permohonan defendan untuk membatalkan saman pemula di bawah A 18 k 19(1)(a) atau (b) atau (d) Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 di lampiran 10 dengan kos di dalam kausa. Tarikh bicara permohonan di bawah saman pemula ditetapkan.

G *Bantahan awal dan permohonan untuk membatalkan saman pemula ditolak.*

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum

H

I